

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.181/2012/4. szám

A Debreceni Ítéltábla Dr. Király László ügyvéd ügyintézője mellett a Dr. Király és Dr. Hunyadi Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - a Dr. ... jogi előadó (alperes képviselőjének neve, címe), a másodfokú eljárásban Dr. ... jogtanácsos által képviselt Magyar Államkincstár (cím) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megfizetése iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 5.P.20.002/2012/5. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 5 000 (Ötezer) forint fellebbezési költséget és térítsen meg az államnak külön felhívásra 15 000 (Tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes volt a **B., K. Gy. u. ...** szám alatti fogyasztási helyen a földgáz közüzemi szolgáltatás felhasználója, részére az alperes a 2010. január 1. - december 31. közötti időszakra energiaár támogatást állapított meg. A felperes és házastársa, **Nné F. M.** 2010. október 8-án a **T. Zrt.**-hez bejelentette a felhasználó-változást, új felhasználóként **Nné F. M.**-t jelölték meg. A **T. Zrt.** 2010. október 13-án a felperes nevére 2010. október 27-i fizetési határidővel éves elszámoló számlát állított ki és értesítette **Nné-t**, hogy az átadott dokumentumok alapján az egyetemes szolgáltatói szerződéskötést elindította. A fogyasztási helyet 2010. október 3-ával 6457 m³ mérőállással átírták, a **Nné** nevére szóló első részszámla 2010. október 21-én kelt. A szolgáltató által aláírt, kitöltött egyetemes szolgáltatási szerződést 2010. november 1-jén írta alá, aszerint a földgázszolgáltatás kezdő napja 2010. október 3-a (IV. pont), a szerződéskötés időpontja 2010. október 21. (VII/a. pont).

A felperes az energiatámogatással kapcsolatban 2010. október 28-án telefonon beszélt az alperes ügyintézőjével. Közölte, hogy a nevről a házastársa nevére átírták a szolgáltatást,

a támogatást az új szerződésre szeretné átvinni. Az ügyintéző tájékoztatása szerint, ha a fogyasztási hely nem változott meg, a támogatás a jövőben is jár. A felperes 2010. november 3-án bejelentette az alperesnek, hogy 2010. októberében ügyfélcserére került sor, az egyetemes szolgáltatási szerződést a gázszolgáltatóval megszüntette, helyette házastársa kötött szerződést, és ezt követően ő tekintendő fogyasztónak.

Az alperes első fokú szerve a G-09-01-**100.....7**/01-2010. sorszámu határozatával **Nné** támogatás iránti kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította, mert a támogatás megállapítása iránti kérelmet legkésőbb 2010. február 28-ig lehetett volna benyújtani. A G-09-01-**100.....1**/03-2010. sorszámu határozatával megállapította, hogy a felperes energiaár támogatásra való jogosultsága 2010. november 1-jével megszűnt, mert a 289/2007. (X.31.) Kormányrendelet 2. §-ának (8) bekezdése szerint a támogatásra való jogosultság megszűnik, ha a szolgáltatási szerződést a támogatott megszünteti. Az alperes CST-...**5**-2/2010. sorszámu határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A felperes határozat felülvizsgálata iránti keresetét a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 7.K.30.305/2011/4. sorszámu ítéletével elutasította.

A felperes a keresetében az alperest államigazgatási jogkörben okozott 40 451 forint kára és annak 2011. augusztus 31-től esedékes késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni. Indokai szerint a felhasználói szerződésének a megszüntetésére, és a házastársa részéről a szerződéskötésére az alperes ügyintézőjével 2010. október 28-án folytatott telefonbeszélgetés alapján került sor. A jogszabályok tartalmának megfelelő tájékoztatás esetében nem került volna sor felhasználó-változtatásra, és az energiaár támogatásra való jogosultsága megszüntetésére. A kár összegszerűségét a 2010. november 1. - 2011. augusztus 31. közötti időszakra járó támogatásban jelölte meg.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint a 2010. október 28-i telefonbeszélgetés nem befolyásolhatta a felperes döntését az ügyfélváltásról, mert az ügyfélváltás már azt megelőzően megtörtént, az új szerződés szerint a szolgáltatás kezdő időpontja 2010. október 3.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította, és a felperest perköltség fizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének jogi indokolása során a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése, a 349. §-ának (1) bekezdése, a 387. §-a, a 218. §-ának (3) bekezdése, a lakossági vezetékes gázfogyasztás és távhőfelhasználás szociális támogatásáról szóló 289/2007. (X.31.) Kormányrendelet 2. § (8) bekezdés a) pontja, a 4. §-ának (3) bekezdése, az egyetemes szolgáltató és egyetemes szolgáltatás igénybe vételére jogosult felhasználó közötti jogviszony részletes szabályairól szóló 19/2009. (I.30.) Kormányrendelet 2. számú mellékleteként közzétett Egyetemes szolgáltatási szabályzat 8. §-ának (6), (7) és (8) bekezdése rendelkezéseit hívta fel. Úgy foglalt állást, hogy az igényérvényesítési vagy jogorvoslati lehetőségre való kitanítás a közigazgatási szerv részéről nem jelent érdemi állásfoglalást az igény alaposságát illetően. A közigazgatási szerv által adott és téves tájékoztatással okozott kár esetén akkor van lehetőség a kárfelelősség megállapítására, ha a közigazgatási szerv részéről adott tájékoztatás következtében meghiúsul valamely igény érvényesítése.

Az elsőfokú bíróság a felperes kárigényének az elbírálása során annak tulajdonított jelentőséget, hogy 2010. október 28-át megelőzően megszűnt-e a felperes szolgáltatási szerződése. Ebben az esetben ugyanis az alperes ügyintézője által adott, nem vitatottan téves tartalmú tájékoztatás nem állhatott okozati összefüggésben a vagyoni kárként érvényesített energiaár támogatás elmaradásával.

Az elsőfokú bíróság nem osztotta a felperes azon álláspontját, mely szerint jogviszonya a házastársa szerződésének az időpontjában szűnt meg. Indokai szerint a későbbi felhasználó és a szolgáltató között a szerződés létrejötté időpontjának csak az ő jogviszonyukban van jelentősége.

Rámutatott arra, hogy a közüzemi szerződéses jogviszony elsődlegesen a rendelkezésre álláshoz és a szolgáltatás igénybevételéhez kötődik, a későbbi felhasználó nem jogutóda a korábbi felhasználónak. Rögzítette azt is, hogy sem a felperes jogviszonyának a létrejöttékor hatályos, a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény, sem a felhasználó-változáskor hatályos 2008. évi XL. törvény, sem a felhasználó-változás eljárási rendjét rögzítő Egyetemes szolgáltatási szabályzat 8. §-ának rendelkezései nem szabályozzák a korábbi felhasználó szolgáltatási szerződése megszűnésének az időpontját. Az elsőfokú bíróság jogkövetkeztetése szerint azonban a szabályzat 8. § (7) és a (8) bekezdésének a rendelkezéseiből egyértelműen következik, hogy a jogviszony lezárása a végelszámoláshoz kötött. Eszerint a felhasználó és az egyetemes szolgáltató a szerződés megszűnésétől számított 8 napon belül a szerződés megszűnésének a napjára köteles egymással teljes körűen elszámolni. A 2010. október 13-i végleges elszámolással a jogviszony lezárásra került, az elszámolás szerint a szerződés 2010. október 2-ával megszűnt.

Az elsőfokú bíróság mindebből arra a következtetésre jutott, hogy az elszámolást követően az alperes ügyintézőjének a tájékoztatása a felperes akaratát a szerződés megszüntetésére nem befolyásolta, hiszen a szerződéses jogviszonya akkor már megszűnt és azzal egyidejűleg elveszítette az energiaár támogatásra való jogosultságát is. Ezért a téves tájékoztatással az alperes nem okozhatott a felperesnek kárt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést az ítélet megváltoztatása és az alperes kereseti kérelme szerint történő marasztalása iránt. A felperes álláspontja szerint adott fogyasztási helyen a korábbi felhasználó szerződésének a megszűnése és a későbbi felhasználó szerződésének a létrejötté azonos időpontban történik meg, ezért a szolgáltatási szerződése megszűnésének az időpontja 2010. november 1. Hivatkozott arra is, hogy a 289/2007. (X.31.) Korm. rendelet 2. §-ának (8) bekezdése szerint a támogatásra való jogosultság akkor szűnik meg, ha a szolgáltatási szerződést a támogatott megszünteti, ami jelen esetben 2010. november 1. Fellebbezésében is hangsúlyozta, hogy az alperes telefonon adott tájékoztatásával egyezően járt el, a téves tájékoztatás indította a szolgáltatónál a fogyasztóváltozás bejelentésére és emiatt érte kár. Nem vitatta, hogy a felperes és házastársa a fogyasztási hely vonatkozásában a felhasználó változást 2010. október 8-án bejelentette, a T. Zrt. pedig az éves elszámoló számlát 2010. október 13-i keltezéssel kiállította. Érvei szerint a telefonos tájékoztatás időpontjában még lehetősége lett volna arra, hogy a szolgáltatási szerződést ne a felesége, hanem ő maga kösse meg újból.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult. A fellebbezési érvek ellenében azt hangsúlyozta, hogy a szerződés megszűnésének időpontja 2010. október 2., amelyet az éves elszámoló számla is alátámaszt. Hangsúlyozta, hogy amennyiben a felperes köt újabb szerződést a szolgáltatóval, az új szerződésnek minősül. Ezért a támogatás iránt új igénybejelentésre lett volna szükség.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének érdemi felülbírálata során az általa megállapított tényállást az ítélezése alapjául elfogadta, egyetértett az érdemben helyes döntésével és annak jogi indokolása során kifejtettekkel egyaránt.

Az ítélet tábla elfogadta az elsőfokú bíróságnak a fellebbezés lényegét jelentő jogszabályértelmezéssel, a 19/2009. (I. 30.) Korm. rendelet 2. számú mellékleteként közzétett egyetemes szolgáltatási szabályzat 8. §-ának (6), (7) és (8) bekezdése rendelkezéseivel kapcsolatos álláspontját. Annak megismétlése nélkül a fellebbezési érvek miatt mutat rá a következőkre.

A felperes és a házastársa 2010. október 8-i felhasználói beadványa a 19/2009. (I.30.) Korm. rendelet 1. §-ának 5. pontja szerint földgáz-értékesítéssel összefüggő jogviszonnyal, annak létrehozásával, illetve megszüntetésével összefüggő felhasználói igényük elintézésére irányult. Bejelentéssel a szabályzat 8. §-ának (1) bekezdése szerint a felhasználó személyében bekövetkező változásra vonatkozó, a felhasználót a változástól számított 15 napon belül terhelő bejelentési kötelezettségének tettek eleget.

A per adatai közül az ítélet tábla kiemeli, hogy a 2010. október 28-i telefonbeszélgetés rögzített tartalma szerint a felperes a támogatásra jogosultság iránt arra tekintettel érdeklődött, hogy „az én nevemről a feleségem nevére átirtuk a szolgáltatást, és ezt a támogatást át lehet-e vinni arra az új szerződésre, mivelhogy neki új szerződést kellett kötnie.” A felperesnek az alpereshez intézett bejelentése szerint is az ügyfélcsere, a szerződésének a megszüntetése 2010. októberben történt.

Mindezekből következően a felperes számára is nyilvánvaló volt, hogy az alperes kárt okozóként megjelölt 2010. október 28-i magatartását megelőzően, saját kezdeményezésére a támogatásra való jogosultságát megalapozó felhasználói jogviszonya megszűnt.

Az államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésére akkor kerülhet sor, ha annak a Ptk. 349. §-ának (1) bekezdésében szabályozott különös és a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésében szabályozott általános feltételei fennállnak. Ezért a kereseti kérelem csak akkor lehet alapos, ha megállapítható a jogellenes magatartás, az államigazgatási tevékenységgel összefüggésben keletkezett kár, a jogellenes magatartás és a bekövetkezett kár közötti okozati összefüggés, a károkozó vétkessége, valamint az, hogy a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetve a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket a károsult igénybe vette.

Az államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti kereset elutasításának van helye, ha a Ptk. 349. §-ának (1) bekezdésében és a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésében írt

együttes feltételek bármelyike hiányzik, ha a felperes az ezzel kapcsolatos bizonyítási kötelezettségének nem tesz eleget. A kártérítési felelősség általános feltételei közül a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján a felperest annak bizonyítása terhelte, hogy kára keletkezett, és a kára az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben következett be.

A felperes nem bizonyította az alperes jogellenes magatartása és a kára közötti okozati összefüggést, e feltétel hiányában pedig keresete nem vezethetett eredményre.

Az ítéltábla a fellebbezési érvelés értékelésével jogszabálysértés megállapítására nem látott lehetőséget, ezért az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét, a fellebbezés indokaira tekintettel kiegészített jogi indokolással, lényegében saját helyes indokai alapján a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A felperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint köteles az alperes jogi képviselőjével összefüggésben felmerült fellebbezési költségének a megfizetésére, amelyet az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése szerint állapított meg.

A felperes a tárgyi illeték-feljegyzési jogos eljárásban le nem rótt, az Itv. 46. §-ának (1) bekezdés szerinti fellebbezési illeték megfizetésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján köteles.

D e b r e c e n, 2012. április 25.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsis Ottília s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -